

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Un bon debut

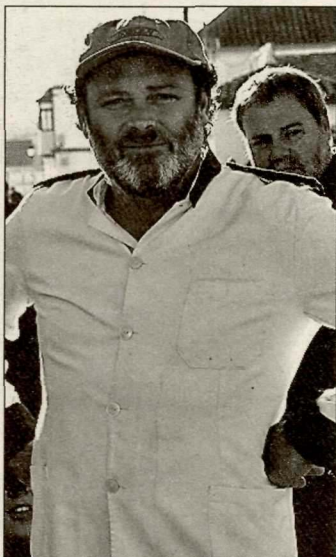
1. De què va? Tres pescadors de Barbate intenten sobreviure com poden malgrat la crisi pesquera, el fill d'un d'ells vol fer la comunió i els pares s'hauran de casar després de deu anys de conuiuere plegats...

2. Com va? Divertida, tendra, càustica, social, neorrealista i, amb tot, per moments surreals...

Doncs sí, Pablo Carbonell el liró salvatge de *Caiga quien caiga* que igual que canta, pinta, escriu, s'arrisca amb el cinema. A més de ser terra de seleccionadors nacionals de futbol, d'escriptors

de diumenge a la tarda, de tertulians de diarrea verbal diària, d'ençà un temps les Espanyes també són territoris de novells directores cinematogràfics. Així i contra tot pronòstic *avant-macht*, *Atún y chocolate* resulta una gratificant sorpresa. Amb intuïció cinèfila, Carbonell no té gens de por en reinventar-se el cinema. És a dir, del Segundo de Chomón documentalista fins a la coralitat esperpèntica del millor Berlanga o d'un Betriu primitiu, Carbonell s'aplica a explicar allò que vol dir: que la misèria econòmica no suposa misèria moral o tanmateix. I el novell director tot i posar-se sucre candi, també té temps sarcàstic per repassar tòpics carpetovetònics: un guàrdia civil negre més reaccionari que el Tejero; fer justícia amb l'immigrant culte...

3. I va: ideal per recuperar la fe en el cinema.

Atún y chocolate

Director: Pablo Carbonell.

Intèrprets: Pablo Carbonell, María Barranco, Pedro Reyes, Antonio Dechent, Esther Arroyo. Espanya, 2004. 95 minuts. Bonaire.

16-juny-04
Nevada